

ECOURI DIN VALE

Publicația Comunității Catolice „Sf. Mihail” Valea Mare,
Ediție nouă - Nr. 34, Decembrie 2021

CRĂCIUN FERICIT!

LA MULȚI ANI!

Ecouri din Vale

Decembrie 2021

*Publicație trimestrială a
Parohiei Valea Mare*

Grup Redacțional

Pr. Iosif Dămătăr
Pr. Eduard Amariei
Luiza Farțade
Bernadeta Moreanu
Alice-Roberta Andrei

Fotografi:

Luiza Farțade
Ciuraru Andrei

Adresa redacției:

Parohia Romano-Catolică,
Str. Parohiei nr. 1,
607170 Valea Mare,
Faraoani, jud. Bacău,
tel. 0234 254 016
www.parohiavaleamare.ro
Facebook: Parohia Valea
Mare-Faraoani

Tipar:

Bacprint, Bacău
tel. 0234 571 030

Sumar

<i>Plini de recunoștință.....</i>	<i>3</i>
<i>Sinodul episcopilor.....</i>	<i>5</i>
<i>Darul Crăciunului.....</i>	<i>6</i>
<i>Eps. I. Duma și A. Durcovici</i>	<i>9</i>
<i>Un Fiu ni s-a dat.....</i>	<i>13</i>
<i>Cuvântul vieții.....</i>	<i>14</i>
<i>Fărâma de divinitate.....</i>	<i>16</i>
<i>Acțiunea Catolică.....</i>	<i>17</i>
<i>Sfatul medicului.....</i>	<i>18</i>
<i>De la școală.....</i>	<i>20</i>
<i>Gânduri alese.....</i>	<i>20</i>
<i>Recomandări Poliție.....</i>	<i>21</i>
<i>Măsuri de protecție.....</i>	<i>23</i>
<i>Gânduri de An Nou.....</i>	<i>24</i>
<i>Capela Sfântul Martin.....</i>	<i>25</i>
<i>L-au scos pe Isus.....</i>	<i>27</i>
<i>Crăciun așteptat.....</i>	<i>28</i>
<i>Pagina cu umor.....</i>	<i>29</i>
<i>INFO: Diverse.....</i>	<i>30</i>
<i>Rebus.....</i>	<i>31</i>

Plini de recunoștință la final de an.

Se apropie de final al 2021-lea an de la nașterea Domnului nostru Isus Cristos și mă bucur că prin aceste rânduri pot vizita casele dumneavoastră. Am intrat în al zecelea an de când sunt în mijlocul dumneavoastră și mulțumesc Domnului pentru tot ceea ce am reușit să realizăm împreună.

Prin aceste rânduri doresc să salut pe fiecare vălemărean-fărăonean și pe toți care vor primi această publicație parohială. Tuturor pace și binecuvântare de la Domnul!

Isus a spus: “Cine vă primește pe voi Mă primește pe Mine și cine Mă primește pe Mine primește pe Cel ce M-a trimis pe Mine.” (Mt. 10,40) Sper că prin diversele activitățile parohiale, v-am adus mai aproape de Isus, sau pe

cei în vârstă și în suferință, i-am bucurat ducând pe Isus de cel puțin 10 ori în acest an la vinerea întâi sau de sărbători.

Sper ca împreună cu părintele vicar Eduard Amariei, și cu părintele colaborator Eugen Diac, să avem un loc în inimile dumneavoastră, împreună cu Isus care dorește să găsească și anul acesta un loc în inimile tuturor!

Sfântul Părinte Papa Francisc a deschis Sinodul Episcopilor duminică, 10 octombrie 2021, printr-o Sfântă Liturghie celebrată în Bazilica “Sfântul Petru” din Vatican. Totodată, Papa Francisc a dorit ca în toate diecezele din Biserica Catolică să se deschidă procesul sinodal în vederea celei de-a 16-a adunări generale ordinare a Sinodului Episcopilor în duminica imediat următoare. Următoarea adunare sinodală se concentrează asupra sinodalității, iar roadele care se pot spera sunt deja indicate implicit în titlul indicat de papa pentru acest sinod: “Pentru o Biserică sinodală: comuniune, participare și misiune”. Vom aprofunda această temă și în comunitatea noastră.

Mulțumim Domnului pentru noul episcop auxiliar al diecezei de Iași, mons. Sescu Petru, care a fost consacrat la Iași în ziua de 11 noiembrie 2021. Prin deviza sa episcopală “Slujiți domnului cu bucurie” ne îndeamnă pe fiecare să fim mai atenți la modul în

care ne împlinim misiunea primită pe acest pământ și sensibilitatea față de cei aflați în nevoie.

Duminică 14 noiembrie 2021, comunitățile din Valea Mare și Faraoani au fost în sărbătoare. Preasfințitul Iosif Păuleț, însoțit de peste 20 preoți și în prezența multor credincioși a prezidat Liturghia hramului Sfântului Martin și a binecuvântat lucrările de restaurare din ultima perioadă.

Mulțumim binefăcătorilor și celor care au susținut restaurarea bisericii Sfântul Martin din cimitir. În partea a doua a anului s-a consolidat întreaga lucrare, s-a înlocuit șindrila veche și s-a făcut un tratament special tuturor părților componente pentru a rezista în secolele următoare. Precizăm că acest proiect s-a realizat cu sprijin din străinătate și doar o mică parte din investiție am completat împreună cu părintele paroh de la Faraoani, el fiind coordonatorul acestui proiect.

Mulțumim tuturor celor care ne-au ajutat să restaurăm centrul bisericii, precum și altarul central și altarele laterale ale bisericii parohiale, dedicate sfântului Mihail. Mulțumim familiilor care au făcut diverse oferte benevole pentru noul tabernacol și pentru crucea sculptată în lemn de deasupra tabernacolului. Domnul să răsplătească însutit pe fiecare pentru generozitatea avută.

În arhiva parohiei am găsit scris că în anul 1922 s-a pus piatra de temelie a bisericii parohiale din Valea Mare. După 100 ani, mai exact pe 25 septembrie 2022, cu ocazia hramului Sfântului Mihail vom consacra noul altar și toate lucrările de restaurare care au fost efectuate în ultimii ani. Până atunci mai avem o lucrare importantă, realizarea scărilor de acces din fața bisericii, pe care sperăm să o putem finaliza în prima parte a anului 2022.

Mulțumim comitetului bisericesc, corurilor parohiale (copii, tineri și adulți), membrilor asociațiilor parohiale (Acțiune catolică, Terțiar, Opera Mariei, sau grupurilor de rugăciune) și tuturor celor care s-au mai implicat în mod voluntar la diverse activități parohiale.

Copiilor care au început pregătirea în vederea sfântului Mir le aducem vestea bună că sărbătoarea va avea loc la Valea Mare duminică 24 iulie 2021. Cateheza săptămânală a rămas sâmbăta la ora 15.00, iar Liturghia de marți seara este de asemenea dedicată lor cu predici tematice.

Vă dorim tuturor sărbători binecuvântate de prezența Pruncului divin și un an nou cu pace și binecuvântare de la Domnul!

Al dumneavoastră paroh,
Iosif Dămătăr

Sinodul Episcopilor – Faza diecezană a procesului sinodal

Cucernici părinți, iubiți frați și surori, Sfântul Părinte Papa Francisc îndemnă cu insistență întreaga Biserică să trăiască în profunzime parcursul sinodal cu tema: „Pentru o Biserică sinodală: comuniune, participare, misiune”.

Dieceza de Iași dorește să răspundă acestui îndemn și să parcurgă drumul sinodal, astfel încât să se reinnoiască în lumina Cuvântului lui Dumnezeu și sub acțiunea Duhului Sfânt. În acest sens, în scrisoarea pastorală „Părtași la viața Bisericii”, am insistat asupra importanței tematicii propuse de Sfântul Părinte și i-am îndemnat pe toți membrii Bisericii noastre locale „să mergem împreună”, aprofundând „sensul apartenenței noastre la marea familie a lui Dumnezeu, relațiile de comuniune care există între toți cei botezați

și responsabilitatea care ne revine fiecăruia de a participa la binele Bisericii pe care o formăm împreună”.

Inițiativele de reflecție, de ascultare și de celebrarea vor îmbogăți drumul nostru împreună. Într-un prim pas încredințăm un ghid pentru constituirea și munca grupului sinodal parohial. Timpul Adventul este timpul potrivit pentru a începe drumul sinodal ce va continua în diferite etape, așa cum este indicat și în calendarul întâlnirilor sinodale parohiale prezent în același ghid.

Îndemn ca în fiecare comunitate parohială să se constituie un grup sinodal parohial (sau chiar mai multe), care să parcurgă temele indicate și să trăiască o autentică experiență de sinodalitate spre binele întregului popor al lui Dumnezeu. Vom putea învăța din aceste experiențe ce ne poate ajuta ca Biserică să trăim comuniunea, să realizăm participarea și să ne deschidem tot mai mult spre misiune.

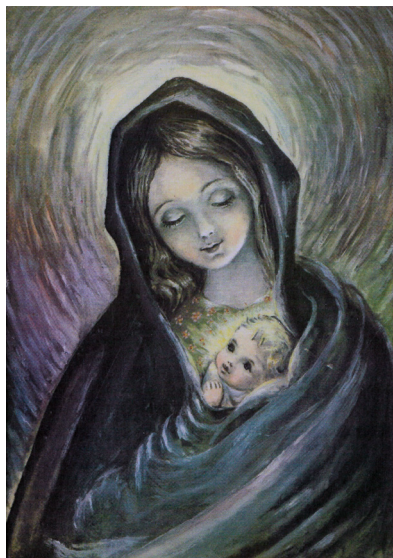
Vă încurajez pe toți să vă implicați în mod activ în parcursul sinodal și să vă deschideți cu încredere acțiunii Duhului Sfânt, care nu încetează să ne inspire și să ne călăuzească pașii pe calea adevărului.

Cu dragoste frățească,

Iosif Păuleț

Episcop de Iași

Darul Crăciunului

Mergând pe străzile orașelor sau ale localităților nu poți să nu vezi luminițe intermitente, oameni grăbiți care alergă de la un magazin la altul ca să-și asigure frigiderul și casa cu bunuri care promet un pic de confort, veselie, întâlnirea cu cei de departe care se întorc și cei de aproape care întrețin, prin creativitatea și prezența lor de neînlocuit, buna dispoziție a vecinătății și a apropierii umane. De sărbători, oamenii își aduc aminte de trecutul recent sau îndepărtat, când fericirea costa mai puțin, nu avea nevoie de meniuri speciale, eventual franțuzești și de sticle cu etichete englezești, când pentru a sta împreună nu era necesar să-ți cumperi sau să închiriezi un au-

toturism. Se pare că a trecut vremea diferențelor mici, a transparenței și a autenticității, fiind înlocuit cu timpul diferențelor mari, al aparenței și al cantității. Cândva, de Crăciun, parcă timpul se oprea, nu se măsură în secunde, minute și ore, ci în odihnă, întâlnirea cu cei dragi, ascultarea ritmată a colindelor, pașii mărunți însoțiți de ropotul zăpezii albe și adormite. De mic copil am înțeles Crăciunul ca pe un dar continuu, în care generozitatea, dărnicia bucuoroasă și bunătatea erau principalele calități ale creștinilor. Era o îmbinare perfectă a generozității lui Dumnezeu, vizibilă în simplitatea presepiului cu generozitatea dezinteresată a creștinilor. Crăciunul a fost și este darul lui Dumnezeu, care îi oferă omului ceea ce are mai prețios: iubirea sa generoasă manifestată de fiecare dată până la exces în întruparea Fiului său, la Betleem într-un grajd sărac și prin urmare apropierea harului său de existența omului credincios până la a se confunda cu omul însuși. Pentru a înțelege acest dar și pentru a-l prețui cum se cuvine, să ne uităm la exemplul Mariei, Mama lui Dumnezeu și Mama noastră cerească.

A vorbi despre Maria este o provocare cu multe obstacole. Sarcina noastră ar fi mai ușoară doar dacă cea mai fascinantă și, în același timp, cea mai misterioasă femeie din istorie ar fi re-

dușă la imaginea unei simple tinere din mediul rural al localității Nazaret. În acest caz, luând în considerație condițiile de viață ale locuitorilor din Galileea și adăugând o doză potrivită de romantism social, am obține deja rezultatul dorit: imaginea unei adolescente tipice pentru timpul respectiv, crescută într-un sat, puțin naivă, cu siguranță foarte religioasă, și în a cărei cotidianitate visătoare apare neașteptat supranaturalul sau, cel puțin, o sarcină nedorită. Însă, se spune, pe bună dreptate, că cine o coboară pe mamă, îl degradează, de fapt, și pe Fiu.

Este un adevăr cert și s-a demonstrat în orice timp că Dumnezeu „îi înalță pe cei umili”, după cum ascultăm în evanghelistul Luca, din glasul Mariei (Lc 1,52). Acest fapt nu ne obligă la vreo concluzie despre biografia și poziția socială a Fecioarei din Nazaret. Desigur, însăși Maica lui Dumnezeu i-a ales în mod repetat pe oamenii simpli - de la Bernadeta Soubirous la păstorașii din Fatima - pentru a-i transmite Bisericii sale mesaje profetice. Pentru această misiune, avea nevoie de „canale” care sunt și deosebit de pure și limpezi din punct de vedere intelectual. Un lucru cu totul diferit a fost, în schimb, cel mai mare mister al istoriei mondiale, întruparea Fiului lui Dumnezeu! Dacă deja profeții biblici au avut nevoie de purificare inte-

rioară pentru a-l vedea pe Dumnezeu, dacă doar Marelui Preot îi era permis să se apropie de „arca alianței”, cu atât mai aleasă trebuia să fie tânăra femeie pe care însuși Dumnezeu a ales-o ca să fie timp de nouă luni locuința sa pe pământ, ca „arcă a alianței”.

„Pentru a fi Mama Mântuitorului, afirmă C.B.C., Maria a fost înzestrată de Dumnezeu cu daruri vrednice de o asemenea menire”. Îngerul Gabriel, în momentul Bunei -Vestiri, o salută ca „plină de har” (Lc 1,28). Pentru a-și putea da consimțământul liber al credinței la vestirea chemării ei, trebuia să fie întru totul purtată de harul lui Dumnezeu (nr. 490). De-a lungul secolelor, Biserica a înțeles că Maria, „cea plină de har” (Lc 1,28), fusese răscumpărată încă de la zămisirea ei. Acest lucru îl mărturisește dogma Neprihănitei Zămisliri, proclamată de Papa Pius al IX-lea în anul 1854: „Preafericita Fecioară Maria, încă din primul moment al zămislirii ei, printr-un har și un privilegiu unic al lui Dumnezeu Atotputernicul, în vederea meritelor lui Isus Cristos, Mântuitorul neamului omenesc, a fost ferită de orice prihană a păcatului originar” (nr. 491). Ce însemnătate are acest adevăr – dar al lui Dumnezeu?

În primul rând, Neprihănita Zămislire vorbește despre excesul de iubire liberă, gratuită și paradoxală a Tatălui

față de Fiul în Duhul Sfânt, capabilă să genereze noutăți surprinzătoare. În al doilea rând, pentru creștinii catolici, venirea Fiului lui Dumnezeu presupune ca Mama lui să fie ferită de orice vină încă de la propria zămislire: trupul lui Cristos nu ar fi putut să se nască dintr-un trup marcat de păcat, ci dintr-un trup care duce la îndeplinire istoria darurilor lui Dumnezeu către prietenii săi. În al treilea rând, în Fecioara Maria, creația și răscumpărarea se întâlnesc și se combină, devenind o „creație răscumpărată”, o ființă răscumpărată. În al patrulea rând, a spune „neprihănită” înseamnă a spune vocația nativă a fiecărui om, Maria fiind, în acest sens, o ilustrare exemplară. Maximilian Maria Kolbe (1894-1941), în una din scrierile sale, intitulată, Cine ești Neprihănită, se roagă astfel: „Cine ești tu, o Doamnă? Cine ești tu, Neprihănită Zămislire? Nu pot să examinez în mod adecvat ce înseamnă a fi o creatură a lui Dumnezeu. Depășește deja puterile mele ca să înțeleg ce înseamnă să fii copil adoptiv al lui Dumnezeu. Dar tu, Neprihănită Zămislire, cine ești? Nu ești doar o făptură, nu ești doar o fiică adoptivă, ci ești Maica Domnului și nu ești doar o Mamă adoptivă, ci o adevărată Maică a lui Dumnezeu”.

Poate am înțeles acum, un pic mai bine, uitându-ne cu atenție la viața

Maicii Domnului, la menirea ei, de ce Crăciunul este un dar pentru noi sau mai bine spus „darul darurilor lui Dumnezeu”, deoarece este vorba de o erupție a prezenței lui Dumnezeu în lumea și viața noastră de atunci și de acum, de Crăciun. Doresc să închei și să vă salut cu o propoziție a Papei Francisc: Isus „nu a schimbat istoria forțând pe careva ori prin puterea cuvintelor, ci prin darul vieții sale. Nu a așteptat să devenim buni pentru a ne iubi, ci ni s-a dăruit cu totul în mod gratuit. Nici noi să nu așteptăm ca aproapele să devină bun pentru a-i face bine, ca Biserica să fie perfectă pentru a o iubi, ca ceilalți să ne aprecieze pentru a-i sluji. Să începem noi”. (Papa Francisc).

Vă doresc un Crăciun voios, de nașterea lui Cristos!

Pr. Bernadin Duma

Episcopii IOAN DUMA și ANTON DURCOVICI

Suntem încă în anul 2021, un arc de timp în care s-au aniversat 125 de ani de la nașterea episcopului Ioan Duma, venit în această lume în ziua de 5 noiembrie 1896, dar s-au comemorat și 40 de ani de la moartea acestuia, în ziua de 16 iulie 1981, la Târgu Jiu, fiind înmormântat în cimitirul din Valea Mare. Între acești ani am marcat ziua de 10 decembrie 1951, când a trecut în casa Tatălui ceresc episcopul Anton Durcovici, mort de foame și de sete în închisoarea din Sighetu Marmației. Între acești episcopi au existat multe interferențe, de la scrisori la întâlniri personale... până la împărtășirea „comuniunii sfinților”. Din multele evenimente istorice pe care le putem evoca despre acele „zile de har” mă voi referi doar la trei situații deosebite.

Chiar dacă mulți ani a rămas un subiect pe care nu-l puteam dezvălui din arhivele bisericești (de la Vatican, București și Iași), în primul rând doresc să menționez că ambii prelați au fost nominalizați pentru a fi numiți episcopi de Iași. Fiind cunoscut deja în multe cercuri de la Roma, unde și-a desăvârșit formarea teologică la Institutul „Seraphicum” și a fost sfințit preot în ziua de 22 iunie 1924, părintele Ioan Duma, după ce

a activat câteva luni ca preot vicar la Săbăoani, apoi a fost numit profesor și director la Seminarul Franciscan din Hălăuțești (30 septembrie 1925 - 10 februarie 1928), a activat ca preot vicar (la 10 februarie 1928) și paroh (de la 4 august 1930) la Parohia Catolică din Galați, una din cele mai importante comunități ale Diecezei de Iași. Fratele și părintele „Ionel”, așa cum îl strigau colegii și unii credincioși, a notat în jurnalul său personal ceea ce considera că era cel mai important din slujirea preotească: sfânta Liturghie zilnică și programul spiritual. Documentele și manuscrisele păstrate în Arhiva O.F.M.Conv. din Moldova demonstrează seriozitatea și conștiințiozitatea cu care își îndeplinea misiunile încredințate. Din însemnările sale, confrății au reținut aceste cuvinte deosebite, ca un fel de decalog al seriozității și al ascezei spirituale: „Să ne convingem că trebuie să devenim sfinți cu orice preț”. În demersurile sale, părintele Ioan scria mereu despre credință și libertate, apărarea celor nevinovați și ajutorarea celor săraci și nevoiași. Așa cum scria un alt preot originar din Valea Mare, părintele Ioan Gherghina, „părintele Duma, în Cel de-al Doilea Război Mondial, nu s-a refugiat din calea rușilor, ci a rămas pe loc, neclintit la datorie, fiind singura autoritate publică din oraș, care a

trebuit să predea orașul Galați, nu de bunăvoie, ci silit, fapt pentru care a fost respectat în mod deosebit”. Aceste calități l-au recomandat ca să fie nominalizat ca episcop de Iași. În ziua de 19 iunie 1945, Nunțiatura Apostolică din București, prezentând Sfântului Scaun situația dificilă în care se aflau catolicii din Moldova, cerea numirea unui episcop titular de Iași. Printre preoții propuși de nunțiul apostolic Andrea Cassulo se găsea și părintele Ioan Duma, alături de episcopul Marcu Glaser și părintele Anton Durcovici. Statul român cerea ca la conducerea Diecezei de Iași să fie numită o persoană de origine română, de aceea nunțiul apostolic Cassulo spera ca pentru scaunul episcopal de Iași să fie numit părintele român Ioan Duma, OFM Conv., care avea calitățile necesare și, în plus, era apreciat de autoritățile civile. După multe schimburi de corespondență, Papa Pius al XII-lea l-a numit ca episcop de Iași pe Mons. Anton Durcovici, la 30 octombrie 1947.

Totuși, după un an a fost numit și consacrat episcop și părintele Ioan Duma. În perioada de după preluarea puterii de către regimul comunist și legile împotriva Bisericii (august 1948), problema clerului a devenit foarte stringentă atât pentru Dieceza de Iași cât și pentru întreaga Biserică Catholică din România. De aceea, unii episcopi

au propus ca unii dintre preoții vrednici să fie consacrați episcopi în clandestinitate, beneficiind de favoruri speciale din partea Papei Pius al XII-lea.

Fiind desemnat de mai mulți preoți, parohul Ioan Duma a fost numit de Papa Pius al XII-lea episcop titular de Iuliopolis, pentru Dieceza de Iași, la 16 noiembrie 1948. A fost consacrat episcop în ziua de 8 decembrie 1948, în capela Nunțiaturii Apostolice din București, de către nunțiul apostolic Patrick Gerald O'Hara. Consacrarea a fost secretă și fără asentimentul Guvernului Român, de aceea nu a fost recunoscută public și nici nu a figurat în statisticile oficiale. În omilia de la Liturghia consacării, nunțiul O'Hara i-a spus că nu-i pune la gât „o cruce de aur, ci o cruce foarte grea, de plumb”.

Un al doilea moment important pe care doresc să-l amintesc este cel al vizitei pastorale pe care episcopul Anton Durcovici a făcut-o în Parohia Romano-Catolică Galați, în zilele de 5 și 6 iunie 1948, când a fost făcută și fotografia care ilustrează acest articol. Așa cum am justificat în mai multe studii și articole, episcopul Anton Durcovici a efectuat în perioada mai 1948 - iunie 1949 vizite pastorale în Dieceza de Iași și Arhidieceza de București, perioadă ce a coincis și cu debutul prigoanei comuniste antibisericești. În aceste momente grele, de încercare, credincioșii descopereau o personalitate puternică, de caracter, de la care primeau încurajarea de a și păstra credința și fidelitatea față de Sfântul Scaun. Printre primele vizite efectuate de Preasfințitul Anton Durcovici după consacrarea ca episcop de Iași a fost cea din Parohia Galați, în ziua de 6 iunie 1948, când a avut loc și administrarea sacramentului Mirului. Episcopul a sosit la Galați în seara zilei de 5 iunie, iar a doua zi a celebrat Liturghia pontificală, la sfârșitul căreia a miruit tinerii pregătiți de părintele paroh Ioan Duma și de părintele vicar Iosif Krasler. În declarația dată în arestul Securității din București, la 26 aprilie 1950, episcopul Anton Durcovici menționa următoarele: „La Galați, la 6 iunie, am

vorbit despre taina sfintei Euharistii, și i am îndemnat la prețuirea și frecventarea Liturghiei și a Împărtășaniei, iar pe copii îndeosebi i am îndemnat să se roage, cu evlavie și statornicie, ca astfel să păstreze darul Duhului Sfânt”. Ce multe am putea scrie despre această vizită pastorală și întâlnirea dintre episcopul Anton Durcovici și cel care urma să fie consacrat episcop peste șase luni: părintele Ioan Duma!

Un ultim aspect pe care doresc să-l menționez în acest articol este cel consemnat din corespondența episcopului Ioan Duma. Știm bine că în ziua de 26 iunie 1949, episcopul Anton Durcovici a fost arestat și „condamnat la moarte”, care a survenit peste 30 de luni, în ziua de 10 decembrie 1951. Cu câteva săptămâni în urmă, la 25 septembrie 1951, a fost arestat și episcopul Ioan Duma, fiind condamnat la patru ani de închisoare pentru delictul de „spionaj în favoarea Vaticanului”. A fost eliberat la expirarea pedepsei, la 23 septembrie 1955, dar i s-a impus „domiciliul obligatoriu” la Iași, pentru 36 de luni, fiind supravegheat permanent de către autoritățile comuniste. La 7 octombrie 1955, episcopul Duma a fost numit preot la catedrala din Iași, un moment de bucurie extremă pentru că „pot celebra sfânta Liturghie în fiecare zi, ceea ce n-am putut face timp de patru ani, cât am fost închis...”.

Persecuțiile și suferințele îndurate nu l-au împiedicat pe episcopul Duma să trăiască bucuros fiecare moment în care putea fi alături de credincioși. În perioada cât a activat la Iași, episcopul Ioan Duma a comunicat multor preoți și credincioși despre suferințele și moartea episcopului Anton Durcovici, în ziua de 10 decembrie 1951, în închisoarea din Sighet. Deși avea domiciliu forțat în palatul episcopal din Iași, reușea să facă puțin apostolat între tinerii studenți, precum și alte servicii religioase. Ostilitatea față de „indicațiile prețioase” ale Securității avea să-i aducă o nouă „ordonanță de urgență”. La 25 octombrie 1956, sub escorta miliției și a ministrului Cultelor, a fost dus în exil tocmai în Dobrogea, unde i-a fost stabilit domiciliu obligatoriu în satul Mihail Kogălniceanu, din județul Constanța. De aici a reușit să trimită, printr-o legăție diplomatică occidentală, Sfântului Scaun un memoriu amplu, redactat la 5 noiembrie 1956, în care a descris situația Bisericii Catolice din București, a Provinciei Franciscane și a modului în care a fost persecutat la Iași. Printre informațiile prin acest memoriu se găsesc și unele date referitoare la martiriul episcopului Anton Durcovici: „La 9 decembrie 1951, a murit în închisoarea de la Sighet Excelența sa Mons. Anton Durcovici, episcop romano-catolic

de Iași, născut la 17 mai 1888. Ultimele sale cuvinte au fost: „Mor de foame. Rugați-vă pentru moartea mea bună...”. A fost îngropat numai în cămașă și chiloți și aruncat fără sicriu într-o groapă din cimitirul de la Sighet! Așa au făcut și cu alți episcopi de-ai noștri, martiri, morți la Sighet”. În urma unei percheziții, Securitatea i-a confiscat arhiva personală ce o deținea la Parohia Mihail Kogălniceanu, în care era acest memoriu și un document cu titlul „Însemnări pentru mine din istoria trăită”, în care episcopul Ioan Duma scria privitor la episcopul Anton Durcovici: „A murit de moarte ca martir, în închisoarea de la Sighet”. După câțiva ani, la 9 iulie 1973, episcopul Duma i-a solicitat părintelui Petru Albert să adune date istorice despre viața de martiră a Veronicăi Antal și a episcopilor martiri Anton Durcovici și Marcu Glaser, cu intenția de a fi trimise la Sfântul Scaun. În același an, episcopul Ioan Duma mărturisea unui grup de preoți că sosise momentul să fie colectate dovezi și mărturii privind virtuților eroice de care dăduse dovadă episcopul martir Anton Durcovici, care să stea la baza dosarului de beatificare. Despre moartea martirică a episcopului Anton Durcovici, episcopul Ioan Duma a relatat unor oficialități ai Vaticanului în vizita pe care a efectuat-o la Roma în anul 1971, când a fost primit

în audiență de Papa Paul al VI lea.

Documentele adunate în dosarele de anchetă și urmărire a episcopului Ioan Duma și păstrate în Arhiva C.N.S.A.S. ne permit să găsim multe alte relații despre legăturile care au existat între acești episcopi și eroi ai credinței catolice: Ioan Duma și Anton Durcovi!

Dumnezeu să fie glorificat prin martirii și eroii Bisericii sale!

Pr. Alois Moraru

Un Fiu ni s-a dat în ieslea Betleemului

În seara de Crăciun, copile,
În zile destul de vitrege,
Fecioara numită Maria
Naște-ntr-o iesle un Rege.

Maria, cu fire de paie în păr
Își pune copilul la sân.
Păstorii veniți de departe
N-au daruri, au brațe de fân.

Iosif pregătește culcușul,
Din fânul adus și din paie.
Un fiu de păstor cu credință
În vasul de lut mulge-o oaie.

Deschide-ți sufletul creștine,
Deschide și poarta de vrei.
Iosif și Maria colindă
Cu Pruncul Isus lângă ei.

Se simte miros de rășină,
Se simte miros de colaci.
Spre cuptorul din lut se îndreaptă
Vreo câțiva copii mai săraci.

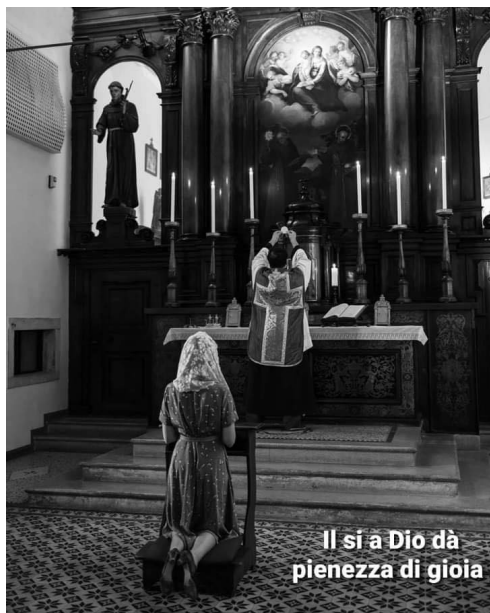
Deschide-ți sufletul bunico,
Deschide fereastra de poți,
Să-i auzi pe copii cum colindă
De câteva zile și nopți.

Ascultă colinda cum ninge,
Cum pune pelinci peste goi.
Nici frigul, nici frica, nici noaptea
N-alungă lumina din noi.

Deschide-ți inima creștine,
Deschide fereastra și ușa
Să intre Isus în odaie,
Să scoată din suflet cenușa.

Celestin Antal

Cuvântul vieții

Il si a Dio dà
pienezza di gioia

„Fericită aceea care a crezut că se vor împlini cele spuse ei de Domnul!” (Lc 1,45).

Și în această lună Cuvântul vieții ne propune o fericire. Este salutul bucuros și inspirat al unei femei, Elisabeta, către o altă femeie, Maria, care a venit la ea s-o ajute. Da, pentru că amândouă așteaptă un copil și amândouă, profund credincioase, au primit Cuvântul lui Dumnezeu și au experimentat puterea sa generatoare în propria micime.

Maria este prima numită fericită de Evanghelia lui Luca, cea care experimentează bucuria intimității cu Dumnezeu. Prin această fericire,

evangelistul introduce reflecția despre relația între Cuvântul lui Dumnezeu vestit și credința primitoare, între inițiativa lui Dumnezeu și adevărată adeziunea liberă a persoanei.

„Fericită aceea care a crezut că se vor împlini cele spuse ei de Domnul!”

Maria este adevărată credincioasă în „făgăduința făcută lui Avram și urmașilor săi în veci”. Este într-o asemenea măsură golită de sine, umilă și deschisă la ascultarea Cuvântului, încât însuși Cuvântul lui Dumnezeu poate să devină trup în sânul ei și să intre în istoria omenirii.

Nimeni nu va putea experimenta maternitatea feciorelnică a Mariei, dar putem toți să imităm încrederea ei în iubirea lui Dumnezeu. Dacă este acceptat cu inima deschisă, Cuvântul cu promisiunile sale poate să se întrupeze și în noi și să facă rodnică viața noastră de cetățeni, tați și mame, studenți, muncitori și politicieni, tineri și bătrâni, sănătoși și bolnavi.

Și dacă credința noastră este nesigură, așa cum a fost pentru Zaharia? Să continuăm să ne încredințăm milostivirii lui Dumnezeu. El nu va înceta să ne caute, până când și noi vom redescoperi fidelitatea sa și îl vom binecuvânta.

„Fericită aceea care a crezut că se vor împlini cele spuse ei de Domnul!”

Între aceleași dealuri din Țara Sfântă, în vremuri mult mai apropiate de noi, o

altă mamă profund credincioasă îi învăța pe copiii ei arta iertării și a dialogului, învățată la școala Evangheliei. Margaret povestește: „Nouă copiilor, ofensați de unele expresii de respingere din partea altor copii, vecini ai casei, mama ne-a spus: <<Invită-i pe acești copii la noi acasă>>; ea însăși le-a dat pâine proaspăt coaptă în casă, ca s-o ducă familiilor lor. De atunci am construit relații de prietenie cu acei oameni”. Un mic semn profetic într-un loc pe pământ, leagăn al civilizației și iconă a suferinței omenirii, în căutarea păcii și a fraternității.

Și Chiara Lubich ne susține în această credință curajoasă: „Maria este, după Isus, cea care a știut să spună cel mai bine și mai perfect „da” lui Dumnezeu. Mai presus de toate, aceasta este sfințenia și măreția ei. Iar dacă Isus este Cuvântul, Cuvântul întrupat, Maria, prin credința ei în Cuvânt, este Cuvântul trăit, dar creatură ca noi, asemenea nouă. (...) Să credem,

deci, împreună cu Maria că se vor împlini toate promisiunile conținute în Cuvântul lui Isus și să înfruntăm, la fel ca Maria, dacă trebuie, riscul absurdului pe care uneori îl comportă Cuvântul său. Fapte mari sau mici, dar mereu minunate, se întâmplă celor care cred în Cuvânt. Am putea umple cărți cu faptele care demonstrează aceasta. (...) Atunci când, în viața de toate zilele, în citirea Sfintei Scripturi ne vom întâlni cu Cuvântul lui Dumnezeu, să ne deschidem inima la ascultare, cu credința că ceea ce Isus ne cere și ne promite se va împlini. Nu vom întârzia să descoperim (...) că El își ține promisiunile”.

„Fericită aceea care a crezut că se vor împlini cele spuse ei de Domnul!”

În acest timp de pregătire pentru Crăciun, să ne amintim de promisiunea surprinzătoare a lui Isus de a se face prezent în mijlocul celor care acceptă și trăiesc porunca iubirii reciproce: „Căci unde doi sau trei sunt adunați în numele meu – adică tocmai în iubirea evanghelică – sunt și eu în mijlocul lor”. Încrezători în această făgăduință, să-l facem pe Isus să renască și azi în casele noastre și pe străzile noastre, prin acceptarea reciprocă, prin ascultarea profundă a celuilalt, îmbrățișarea frățescă, precum cea dintre Maria și Elisabeta.

Letizia Magri

Fărămă de divinitate

Se apropie Crăciunul, sărbătoarea bucuriei, care ne aduce în prim plan pe Pruncul Isus venit între oameni. Cu toții simțim gingășia sărbătorii care ne face să fim mai buni, așa cum spune și reclama : Fii mai bun, de Crăciun!

Pentru noi cei care locuim în sat, cumva sărbătoarea o simțim petrecând timpul de așteptare primenindu-ne casa, cântând colinde sau participând mai des la Sfanta Liturghie. Pentru cei plecați de acasă, sărbătoarea Crăciunului le trezește nostalgia după timpul petrecut acasă, le amintește de colinde și de zăpezile mari, precum și de mirosul de cozonaci, colaci și faimoșii cârnați gustați prima dată în seara de Ajun. Însă sărbătoarea Crăciunului ar trebui să trezească în noi fărămă de divinitate și să ne facă să înțelegem că o bucurie oricât de mică și neînsemnată făcută unuia de lângă noi poate aduce în viața noastră o sarbatoare imensă.

În ultimii ani din cauza vremurilor în care trăim, iar acum și din cauza pandemiei, cărarea dintre vecini a dispărut. Fiecare traieste în cuibul lui fără a-i păsa prea mult de ce se întâmplă în jur. Până și tragediile ne lasă reci atâta vreme cât nu ni se întâmplă nouă. Ne lipsește empatia, compasiunea și grija față de cel de lângă noi. Nu mai ascultăm, nu mai avem răbdare, suntem într-o continuă mișcare de parcă pământul nu se învarte fără noi.

Dacă ne-am opri un pic și am asculta glasul inimii și al conștiinței, fără prejudecăți, am putea vedea frumosul din om și acolo unde este mizerie exterioară. Dumnezeu a pus o fărămă de divinitate în noi și asteaptă de la noi să o descoperim și să o activăm dând un sfat și o îndrumare celui care așteaptă, o mână de ajutor celui în nevoie și o vorbă bună celui în necaz, aducând un zâmbet pe fața lor.

E atât de ușor să fii bun și totuși noi alegem să vedem umbre și în soarele strălucitor. Trebuie să avem curaj să exersăm verbul a dăru, care ne aduce o bucurie mai mare decât verbul a primi.

Zâmbetul Pruncului Isus din iesle ar trebui să ne fie călăuză în viață. Poți să fii fericit și cu puțin dacă ai o inimă curată și generoasă, așteptând colindătorii cu vestea cea bună: S-a născut Isus!

Sărbători binecuvântate!

Felicitas Farcaș-Lohan

Acțiunea Catolică: trăiește măreția timpului prezent!

Anul asociativ 2021-2022 s-a deschis cu luna de promovare, luna septembrie, când fiecare grup parohial a fost invitat să își cunoască rădăcinile și să realizeze diferite activități pentru a cunoaște și a face cunoscută asociația Acțiunea Catolică. La Valea Mare s-a organizat o întâlnire care i-a avut ca oaspeți pe primul președinte parohial din Valea Mare, domnul Martin Ciuraru, Cristian Frâncu – fost președinte parohial și responsabil al sectorului tineri, domnul Farțade Mihai, unul dintre vârstnicii satului, fost coordonator al grupului de consilieri parohiali. Ei au depănat amintiri subliniind valorile și sacrificiile depuse pentru construirea comunității de acum. Au urmat alegerile consiliului parohial al Acțiunii Catolice din Valea Mare, participarea noului comitet la activitățile formative propuse de consiliul diecezan și multe alte activități. O activitate de amploare a fost găzduirea deschiderii noului an asociativ, în ziua de 23 octombrie 2021, eveniment la care au participat copii, tineri și adulți din 10 parohii ale zonei Bacău, însoțiți de responsabilii și asistenții lor spirituali. Pornind de la îndemnul: „Înaintează în larg, Acțiunea Catolică! Trăiește măreția timpului prezent!”,

îndemn adresat de către Sfântul Ioan Paul al II-lea, participanții au aprofundat tema anului asociativ și motto-ul care o însoțește: „Iată, acum este momentul potrivit, iată, acum este ziua mântuirii!” (2Cor 6,1), înțelegând cum poate fi trăit timpul prezent, astfel încât să-i fie pe plac lui Dumnezeu. Timpul este darul prin care Dumnezeu dorește să ne cheme la planul său de mântuire. Răspunsul nostru este reprezentat prin alegerea noastră de a face binele, de a ne implica în viața comunității și prin acceptarea căii pe care El ne-a ales-o. Prin darul suprem primit de la Dumnezeu, și anume libertatea, suntem conștienți de faptul că prezentul se află în mâinile noastre, din acest motiv nu trebuie să ne lăsăm învinși de temerile și ispitele care ne macină, ba chiar trebuie să ne folosim timpul în scop bun, să trăim după voința lui Dumnezeu, astfel încât noi să fim un exemplu de dăruire pentru persoanele din jurul nostru.

Un alt eveniment semnificativ s-a desfășurat duminică, 5 decembrie 2021, când, în cadrul Sfintei Liturghii de seara, 52 de membri ai Acțiunii Catolice au dorit să reînnoiască sau să depună adeziunea alături de alte parohii, în asociația Acțiunea Catolică „Sfântul Iosif” din Dieceza de Iași.

Membrii Acțiunii Catolice au pregătit acest moment solemn, luând parte la o zi de reculegere, realizată pe sectoare, coordonată de asistenții noștri spirituali: pr. Paroh Iosif Dămătăr, pr. Vicar Eduard Amariei, președintele parohial, Diac Lucia și responsabilul formativ, Moreanu Bernadeta. Sfânta Liturghie, momentul cel mai important în cadrul căreia a avut loc adeziunea, a fost celebrată de părintele nostru vicar, Eduard Amariei, care prin cuvântul de învățătură a conturat ideea timpului prezent, explicând importanța timpului pe care i-l rezervăm lui Dumnezeu, lucru care ține mai ales de voința pe care o avem: voința de a face binele, voința de a ieși din anonimat și de a ne implica cât mai mult în viața comunității. Au urmat pronunțarea promisiunilor, în fața lui Dumnezeu și a comunității, prin care fiecare membru s-a angajat să colaboreze cu păstorii Bisericii în formarea creștină, mărturisirea credinței și predicarea Cuvântului în toate locurile, privindu-i pe toți ca frați și conlucrând în spirit de caritate, comu-

niune și dăruire.

Ne dorim să trăim împreună asemenea unei familii, copii, tinerii și adulți, ajutându-ne reciproc, sub îndrumarea păstorilor noștri, având încredere în planul lui Dumnezeu și acționând în unitate și comuniune. Sfântul Iosif, patronul nostru spiritual, să ne fie model și mijlocitor în toate acțiunile noastre.

Andrei Alice-Roberta

Acțiunea Catolică
„Sfântul Iosif”

Sfatul medicului Meteorismul abdominal

Meteorismul abdominal, cunoscut și sub numele de balonare (timpanism) se caracterizează prin acumularea de gaz în tractul gastro-intestinal. Gazul poate provoca senzația de balonare sau distensie ce provoacă de cele mai multe ori discomfort abdominal. Gazele sunt în mod normal prezente în stomac și intestin, ca rezultat al aerului înghițit (aerofagie) sau în urma producției în interiorul intestinului. Aerofagia apare în mod normal în cantități mici în timp ce mâncăm sau bem, însă unele persoane înghit inconștient și repetat aer în timpul unei mese sau cu alte ocazii precum stări de anxietate.

Înțeleptul Avicenna consideră faptul că balonarea este rezultatul digestiei imperfecte, cauzate de patru obiceiuri alimentare, printre care: consumul de fasole/mazăre, de fructe, de alimente sărate și afumate și supraalimentarea. Alimentele care produc frecvent meteorism sunt: fasolea, linteaa, mazărea, lactatele, fructele, varza, conopida, cerealele, dulciurile, ceapa și usturoiul. Balonarea apare și în anumite afecțiuni precum: sindromul de intestin iritabil, boala de reflux gastro-esofagian, ocluzia intestinală, neoplasm în sfera gastro-intestinală, anxietate.

În situații excepționale, meteorismul abdominal poate însemna o afecțiune severă, când este însoțit și de scăderea involuntară în greutate, absența poftei de mâncare, dureri abdominale severe, prezența sângelui în scaun sau scaun negru, icter (îngălbenirea ochilor și a pielii), greață, vărsături, febră, diaree.

Balonarea poate fi prevenită printr-o serie de măsuri alimentare sau reguli care țin mai degrabă de un stil de viață sănătos. Există recomandări multiple în acest sens: renunțarea la stilul de viață sedentar – exercițiile fizice stimulează tranzitul intestinal și din acest motiv sunt recomandate plimbările imediat după masă (cel puțin 30 de minute pe zi), renunțarea la mesele copioase în favoarea meselor mai ușoare și mai dese, renunțarea la con-

sumul de alcool în exces și la fumat, evitarea consumului gumei de mestecat și a băuturilor carbogazoase (determină o acumulare substanțială de aer), mestecarea bine a alimentelor (când mănânci prea repede înghiți mult aer, ceea ce favorizează balonarea), evitarea alimentelor care creează flatulență.

Tratamentul medicamentos pentru meteorism are rolul de a ameliora simptomatologia și se recomandă un consult medical specializat. Remediile naturiste care pot ameliora meteorismul sunt: folosirea ceaiurilor (mușețel, mentă, chimen, busuioc, păpădie, cimbru), comprese calde (pot reduce crampele și balonarea), masaj abdominal.

Balonarea temporară nu este altceva decât o supărare ușoară ce poate fi ameliorată prin schimbarea dietei alimentare și a stilului de viață. Cu toate acestea, în cazul în care balonarea este persistentă se recomandă un consult medical de specialitate și tratament adecvat.

Dr. Eliza – Isabela Bărbuță

De la școală...

A fost bucurie mare la Școala Gimnazială nr. 2 Faraoni. A sosit Moș Crăciun! De fapt, și-a trimis ajutoarele și toți copiii, de la cei mici de la grădiniță și până la cei de la clasa a VIII-a, au primit daruri.

Oameni minunați care au adus veselie și bucuria în ochii tuturor copiilor!

Mulțumim din suflet celor care au reușit să aducă zâmbetele și nerăbdarea în ochii și pe fețele copiilor, care au reușit să fie din nou animația și bucuria în clasele și pe holurile școlii.

Și pentru că sărbătorile bat la ușă... și vacanța bate și ea la ușă... vreau să urez tuturor un sincer și călduros „La mulți ani!”

Să dea Dumnezeu să vină un an mai bun, cu sănătate, cu împliniri, iar noi... profesorii și elevii noștri să aducem iarăși zâmbetele și clipele frumoase la ȘCOALĂ!

Coord. Școala Gimnazială nr. 2 Faraoni, Prof. Crihan Gica

Dragi consăteni,

Se apropie una dintre cele mai frumoase sărbători din an, Crăciunul este sărbătoarea care unește familii, ne umple sufletele de bucurie și aduce zâmbete pe chipurile tuturor.

Se spune că de Crăciun ne împărtășim iubirea față de aproapele nostru...ei bine dragilor iubirea este învăluită de respect, de fapte frumoase, de îmbrățișări sincere, de zâmbete care vin din inimă.

Toate acestea sunt gesturi mici care nu ne costă, trebuie doar să scotocim în mintea și în inimile noastre, să le scoatem la suprafață și să le oferim celor din jur. Mi-aș dori ca anul acesta, sărbătorile să ne găsească mai buni, mai aproape unii de alții, mai toleranți.

Dragilor, de Crăciun să fim mai buni, pacea în inimi să domnească, iubirea de aproapele să ne unească.

Sărbătorile de iarnă să vă găsească optimiști și sănătoși, alături de familiile și prietenii dumneavoastră.

Anul 2022, să ne aducă multă sănătate și numeroase împliniri.

**CRĂCIUN FERICIT!!!
LA MULȚI ANI!!!**

Alături de dumneavoastră la bine și la greu!

Cu maximă prețuire,
Primar Cristina Ciuraru-Pal

Infraționalitatea îndreptată împotriva vârstnicilor!

Infrațiunile contra patrimoniului prin "nesocotirea încrederii" - înșelăciunile, în special cele prin metoda accidentul sau declinarea de calitate mincinoase, "ghicitul" precum și infrațiunile de furt sunt principalele probleme de siguranță care vizează vârstnicii. De cele mai multe ori, cele două infrațiuni sunt concurente. Într-o primă etapă, autorii încearcă să înșele persoana vârstnică, iar, dacă nu reușesc să obțină bani în acest mod, atunci caută și sustrag din locuință bani sau bunuri.

Metode:

"ACCIDENTUL" a fost amintită frecvent atât în cadrul interviurilor cu vârstnicii dar și cu polițiștii, ca fiind o metodă veche, prezentă de mult timp în tabloul infrațional, dar care încă „prinde”, și continuă să facă victime în rândul vârstnicilor.

DECLINAREA DE CALITĂȚI OFICIALE FALSE - un alt mod de înșelăciune, combinată cu furtul din locuințe, este realizată de către persoane care pretind ca sunt reprezentanți ai firmelor de electricitate, gaz, primărie sau că prestează anumite activități sau servicii obligatorii (deratizare, verificări centrale termice, verificări instalații gaz, coșerit) având asupra lor ele-

mente de identificare pretins a fi emise de către instituțiile respective dar care sunt contrafăcute. Intră în locuință cu permisiunea victimelor și desfășoară activitățile respective, solicită plata și observă de unde au luat banii. În acest context, autorii fac în așa fel încât să distragă atenția proprietarilor și sustrag sume de bani și bunuri de valoare din casă.

„ACOPERIȘUL” sau „BURLANUL” este un tip de înșelăciune care constă în oferirea din partea unor „meșteri” a anumitor lucrări de reparații, în special a burlanelor și acoperișurilor, la un preț atrăgător, iar după executarea lucrărilor se solicită un preț mult mai mare pentru munca prestată. Sumele mari sunt invocate fie datorită dificultăților apărute în executarea lucrărilor (dificultăți apărute prin distrugerii provocate în mod intenționat, de către așa zișii meșteri), fie ca o neînțelegere a prețului stabilit inițial (ca fiind prețul pe metrul pătrat și nu pentru întreaga lucrare).

„COMIS VOIAJORUL” -oferirea spre vânzare la un preț „minim”, greu de refuzat, de către vânzători ambulanți, a diferitelor produse (veselă, tacâmuri ambalate în cutii intens colorate și cu o reclamă pe măsură); în realitate, înseamnă vânzare de produse de slabă calitate la prețuri foarte mari. „Vânzătorii”, folosind diferite tertipu-

ri (de genul „ofertă bombă”, „marfă pe stoc”, etc.) reușesc să înșele cu ușurință persoanele vârstnice.

Furtul din locuință sau din curți/dependințe (furturi de bunuri din garaj, furturi de fier vechi sau animale din curte); sunt în general, furturi de subzistență: produse agricole, animale, păsări, unelte, fier vechi și uneori bani. Modurile de operare cel mai des folosite sunt:

„ÎMPRIETENIREA” sau „BUNĂ ZIUĂ” (metodele „Pomana”, „Electrică”, „Inundație vecin”, „Ajutorul”) – autorii folosesc aceste metode de distragere a atenției și de apropierea de persoanele vârstnice prin șantaj emoțional, acestea devenind mai ușor de manipulat, în scopul pătrunderii în locuință și sustragerii bunurilor.

„CUMPĂRAREA” DIFERITELOR PRODUSE VÂNDUTE DE VICTIMĂ – o metodă des întâlnită mai ales în mediul rural, este aceea în care infractorii își arată interesul pentru cumpărarea de obiecte vechi și/sau diverse bunuri din gospodărie (în special agricole). Aceștia formează echipe de câte 2-3 persoane și, în timp ce una dintre ele își manifestă interesul pentru cumpărare, celelalte urmăresc să vadă unde își ține victima banii și ce bunuri de valoare mai are în gospodărie. În unele cazuri reușesc să distragă atenția victimei și sustrag

bunurile și apoi pleacă pretextând că nu mai doresc încheierea tranzacției. În alte situații, refuză tranzacția, din diverse motive (nu au bani potriviți etc.), pleacă, dar revin, de regulă, noaptea și sustrag bunurile și banii din locuință.

„VÂNZĂTORII AMBULANTI” – (specific pentru mediul rural), autorii pătrund în curte prin poarta neasigurată și dacă nu răspunde nimeni, intră în casă de unde pot sustrage bani și bunuri aflate la îndemână. Un mod de operare similar, specific tot mediului rural: femei care, sub pretextul practicării cerșetoriei, pătrund în curte, iar dacă nu le răspunde nimeni, intră efectiv în locuință și observă unde sunt bunurile de valoare. Dacă situația le permite, sustrag bunurile pe loc, în caz contrat, revin seara, însoțite de bărbați și pătrund în locuință. Profită de starea precară de sănătate (ex. Nu aud bine) a vârstnicilor sau de faptul că aceștia se tem să reacționeze, chiar dacă aud vreun zgomot, și sustrag bunurile de valoare identificate anterior.

Asigurați-vă bunurile și locuința!

Lucrătorii Postului de Poliție Faraoni vă urează:

SĂRBĂTORI FERICITE !!!

Șef Post Poliție
Agent Principal de Poliție,
David Sorin

Măsurile de prevenire a incendiilor pe timpul sezonului rece

Verificați cu grijă sobele, canalele și coșurile de evacuare a fumului, pentru ca acestea să nu prezinte fisuri care să permită scânteilor să incendieze materialele combustibile din apropiere:

-tencuiți și spoiți cu var partea din pod a coșului de fum, în scopul sesizării imediate a fisurilor;

-curățați canalele și coșurile de fum premergător sezonului rece;

-montați pe pardoseală, în fața ușii de alimentare cu combustibil, o bucată de tablă cu dimensiuni de 50X70 cm;

-nu introduceți în sobe lemne cu lungimea mai mare decât focarul, nu lăsați ușa de la focar deschisă și nu supraîncălziți sobele;

-nu lăsați copiii nesupravegheați în încăperi unde sunt în funcțiune mijlo-

ace de încălzit.

Pentru mijloacele de încălzit locale sau centrale care folosesc combustibil lichid, recămandăm următoarele măsuri:

-verificarea etanșeității conductelor de alimentare cu combustibil;

-interzicerea supraalimentării cu combustibil;

-alimentarea cu combustibil atunci când mijlocul de încălzire nu este în stare de funcționare;

-curățarea periodică a conductelor de alimentare și duzele de pulverizare.

-O altă cauză frecventă de incendii în acest sezon este reprezentată de exploatarea necorespunzătoare a aparatelor electrice de încălzire și a instalațiilor electrice, pentru a căror evitare trebuie luate următoarele măsuri:

-nu utilizați instalații electrice defecte efectuate de personal neautorizat, montate direct pe materiale combustibile, cu improvizații, cu legături electrice neacoperite de material electroizolant etc.;

-nu suprasolicitați circuitele electrice prin racordarea unor consumatori electrici care depășesc puterea nominală a acestora;

-nu utilizați mijloace electrice de încălzire locală improvizate;

-supravegheați permanent mijloacele de încălzire electrice aflate în funcțiune, chiar dacă sunt prevăzute cu

mijloace de protecție (termostat), deoarece acestea pot să nu funcționeze la parametrii prevăzuți, și deconectați-le în cazul în care apar defecțiuni.

O altă cauză generatoare de incendiu este reprezentată de neregulile în instalarea și exploatarea necorespunzătoare a centralelor termice cu combustibil gazos (butan). Pentru înlăturarea acestora, trebuie luate următoarele măsuri:

- montarea centralelor se va efectua numai de personal autorizat;
- verificarea etanșeității conductelor de G.P.L. cu apă și săpun;
- folosirea de reglatoare de presiune în perfectă stare de funcționare;
- interzicerea utilizării de recipiente G.P.L. improvizate, a funcționării acestora în poziția culcat și depozitarea acestora la o distanță mai mică de 1,5 - 2 metri de sursele de căldură.

Sărbători fericite!

La mulți ani 2022!

Reprezentant SVSU,
Ișvanca Pavel

Gânduri de An Nou

Ceasul ticăie, ticăi și eu la fiecare pas făcut înainte. Funcționez.

Ticăiți și voi, bateți și vi se va deschide. Funcționați.

Oricine cere, capătă. O nouă șansă ne-a fost dată. Vă rog, nu dați cu piciorul în ea ca într-o poartă încuiată pe interior. Înțelepți să fim, să ne împotrivim răutăților; Dumnezeu ne-a pregătit ceva minunat.

Primele minunte din acest an, mi-aduc speranță.

Orice gând negativ duce la pierzare.

După prima zi din 2022 inima ticăie, ceasul ticăie, ticăie lumea, ticăim împreună, în felul acesta suntem mai puternici.

Avem un ceasornicar priceput, nu îl caut în pagini aurii, îl caut în Scriptură, mi-a spus că va bate el în ușă, când va ajunge.

La prima oră din 2022 aud primele bătăi în ușă...

Suntem salvați: lumea ticăie din nou, săracul ticăie, bogatul ticăie, zâmbărețul ticăie, mofturosul ticăie, eu ticăi, Dumnezeu ticăie. Am fost reparați prin credință, căci am auzit.

Tic-tac, tic-tac, tu auzi?

Sunt bătăile Mântuitorului în ușă.

Lasă-l să intre, să ticăim împreună.

Celestin Antal

**Sfântul MARTIN și singura
biserică dedicată acestui sfânt în
Moldova: în cimitirul Valea Mare-
Faraoani**

În
urmă
cu mai
mult
de 20
de ani,
scoto-
cînd
prin
docu-
mente,
am con-
statat că
biserica
veche
din cim-

itirul comun Faraoani – Valea Mare este singurul lăcaș de cult din Dieceza de Iași închinat acestui cunoscut și popular sfânt: MARTIN DE TOURS. Într-adevăr, este singura biserică care există astăzi, dar a mai fost încă una în actuala parohie Poiana, județul Bacău, biserică construită în anul 1843, dar distrusă la începutul secolului al XX-lea.

BISERICA DIN LEMN din cimitirul Faraoani – Valea Mare era plasată pe vatra inițială a satului Faraoani, fiind construită în anul 1435, de către

Balint Marton.

Având ocazia de a o vizita de mai multe ori, ca și alți vizitatori am rămas mirat că și astăzi biserica are pereții, ușile și grinzile confecționate din lemn

de stejar. Pe ușa din față este sculptat numele celui care a făcut-o, Balint Marton. Această biserică a fost reparată de mai multe

ori: în anul 1843, de pr. Anton Finta, când s-a făcut și altarul actual; în anul 1893, s-a pus la biserică o talpă nouă de stejar; în anul 1916, pr. Iacint Bock a început schimbarea acoperișului.

Mențiunile documentare ale bisericii din Faraoani sunt numeroase, ele regăsindu-se în aproape toate relatările călătorilor străini. În relatarea unui anonim italian, din anul 1606, aflăm că „Foraian care e un sat în întregime catolic, are o biserică fără preot, ca în multe sate din același ținut al Bacăului...”. Într-o evidență a bisericilor și

caselor catolice din Moldova, pe localități, din jurul anului 1640, aflăm că Faraoani este un sat care „are o biserică mică de lemn...”. Un an mai târziu, în 1641, episcopul catolic Petru Bogdan Baksic amintește și el de „o biserică mică de lemn” la „Foroyani”, iar în 1643, Bartolomeo Bassetti vorbește că „biserica din Foroan este de lemn, acoperită cu paie, închinată Fericitei Fecioare, lungă de 12 pași, largă de 5. În altar este chipul Fericitei Fecioare și un crucifix; are o casă ...”. Cea mai consistentă relatare o avem de la Marco Bandini, care în anul 1646 vorbește de un „templu de lemn, făcut în mod rudimentar; are o campana, un potir de argint cu patena, însă stricat o cruce mică de argint, un antependium de pânză turcească, o casula de mătase de culoare galbenă; o alba cu superhumeral, cu manipulum și stola, un portatile, două tintinabula, patru vekilla, dintre care două albe, una albastră, alta roșie...”. Biserica din Faraoani este menționată în multe alte documente din secolul al XVII-lea. La sfârșitul acestui veac, locuitorii catolici din Faraoani părăsesc vatra veche a așezării, datorită vitregiilor acelor vremuri, și se stabilesc pe teritoriul actual, pe vatra actuală a satelor Faraoani și Valea Mare.

În urma acestui transfer al populației, biserica închinată Sfântului

Martin va rămâne în afara așezării, cimitirul continuând a fi folosit deopotrivă de locuitorii catolici din Faraoani și Valea Mare. După stabilirea pe noile amplasamente rurale, credincioșii catolici din aceste sate au avut grijă să-și construiască și noi lăcașuri de cult. În acest sens, bisericile care dăinuie astăzi în cadrul Parohiilor Romano-Catolice din Faraoani și Valea Mare poartă hramurile „Sfântul Anton de Padova”, respectiv „Sfântul Mihail”.

Cimitirul din Faraoani - Valea Mare a rămas un loc comun pentru cele două comunități, care a păstrat în mijloc biserica veche din lemn cu hramul Sfântul Martin. În acest lăcaș de cult au fost înmormântați și unii dintre preoții care au murit în acele sate: pr. Remigius Silvestri, din Pianoro, Italia, mort la 10 aprilie 1813; pr. Alois Maffei, din Ferrara, Italia, decedat la 11 septembrie 1809; pr. Vincențiu-Ștefan Mandy, din Transilvania, decedat la 17 aprilie 1832; pr. Anton-Pancreațiu Finta, tot din Transilvania, mort la 3 iunie 1849.

Sfinte Martin din Tours, roagă-te pentru noi!”

Pr. Alois Moraru

L-au scos afară pe Isus

„Se apropie Crăciunul și străzile orașului sunt învăluite în lumină. Un șir nesfârșit de magazine, o bogăție fină, dar exorbitantă. La stânga mașinii noastre se văd o serie de vitrine ce-ți Iau ochii. În spatele geamului ninge grațios: iluzie optică. Apoi băieței și fetițe pe săniuțe trase de reni și animale Waltdisneyene. Și sănii, un Moș Crăciun, cerbi, purceluși, iepurași, broaște, marionete și pitici roșii. Totul se mișcă cu grație. Ah! Iată îngerașii... Nici vorbă! Sunt zâne inventate de curând cu care se împodobește peisajul alb.

Un copil însoțit de părinții săi se ridică în vârful picioarelor și privește încântat. Dar în inima mea uimire și aproape revoltă: Această lume a acaparat Crăciunul, tot decorul său și l-au scos afară pe Isus! Îi place de Crăciun poezia, ambianța, prietenia pe care o suscită, cadourile pe care le oferă, luminile, stelele, colindele. Vede în Crăciun posibilitatea celui mai mare câștig al anului, dar la Isus nu se gândește.

„A venit la ai săi și ai săi nu l-au primit... Nu era loc pentru el în han...” Nici măcar de Crăciun. Noaptea aceasta nu am dormit. Acest gând m-a ținut trează. Dacă m-aș naște din nou aș face multe lucruri. Aș fi

întemeiat o operă care să se ocupe de Crăciunurile oamenilor de pe pământ.

Aș imprima cele mai frumoase vederi din lume. Aș face statui și statuete cu arta cea mai fină. Aș înregistra poezii și cântece din trecut și prezent, aș ilustra cărți pentru copii și adulți despre acest mister de iubire, aș întinde ecrane pentru filme. Nu știu ce aș mai fi făcut...

Astăzi îi mulțumesc Bisericii pentru că a salvat icoanele. Când am fost cu douăzeci de ani în urmă într-o țară în care domina ateismul, un preot sculpta statui de îngeri pentru a aminti oamenilor că Cerul există.

Astăzi îl înțeleg mai bine. Aceste lucruri le cere ateismul practic, cel care acum invadează peste tot. Desigur, „a păstra” Crăciunul și „a îndepărta” pe Pruncul Isus este ceva care întristează.

Fie ca cel puțin în toate casele noastre să fie aclamat Cel care s-a născut, sărbătorindu-l ca niciodată”.

Chiara Lubich

Crăciun așteptat

Urare

Mă-ntorc acasă de Crăciun
Căci iarna albă cerne.
Eu sunt copilul 'cela bun
Din basmele eterne.

-Aho, aho copii și frați
Români în Italia plecați
Lângă noi v-alăturați
Și urarea mi-ascultați.

Mă-ntorc acasă de Crăciun
Mama m-așteaptă-n prag
Cu cozonac și vinul bun
Pe mine,-odorul drag.

-Aho, aho, români italianizați
Voi toți în Italia plecați
Lângă patroni v-alăturați
Și din suflet să urați.

Acasă sunt de-acest Crăciun
Și ce mai viscolește
Troienele de peste drum,
Zăpada iarăși crește.

Să vă trateze mai bine
Salarii mai bune să fie
Cu contract nedeterminat
Cu stima unui om respectat

Mă-ntorc acasă de Crăciun
Ninge-așa lin de sus!
Se naște un prunc plâpând
și bun Emanuel Isus.

Aho, aho, patroni italieni
Ce vă comportați ca bufonii
De români v-ați săturat
Și-i trimiteți de unde au plecat.

Angela Bejan

Aho, aho, român italianizat
Nu uita de unde ai plecat
De nu-ți place așa adaptare
Revino la a câmpului lucrare

Aho, aho, român italianizat
Dacă dorești cu adevărat
Găsești și în țară de lucrat
Fiind aproape de ai tăi din sat.

Angela Bejan

Pagina cu umor

Cică cei care au certificat de căsătorie nu mai au nevoie de certificat verde; se consideră că au trecut prin boală.

Eu, prezentându-mă la poarta Raiului... Sfântul Petru:

-Ia să vedem noi, câte persoane ai enervat și supărat tu.

Eu: -Lăsați, nu mai intru...

Un iezuit și un franciscan luau prânzul împreună. La desert erau doar două porții de tartă, dar una era mai mare decât cealaltă. Iezuitul a luat porția mai mare. Franciscanul a dezaprobat gestul iezuitului și i-a spus:

-În locul tău, aș fi luat porția mai mică.

-Și ți-a rămas exact porția mai mică, i-a răspuns iezuitul.

Vremuri noi, proverbe noi...

-Satul arde, baba stă pe YouTube.

-Prietenul după comentarii se cunoaște.

-Nemulțumitului i se iau like-urile.

-La omul sărac nici internetul nu trage.

-Prost să fii, blog să ai.

-Omul face postarea și nu postarea îl face pe om.

Într-o zi, un bărbat s-a decis să se călugărească și a intrat într-o mănăstire cu un regim de viață foarte sever.

În prima zi superiorul mănăstirii i-a spus:

-Vei putea vorbi doar două cuvinte o dată la cinci ani. Ai înțeles?

Noul călugăr a aprobat din cap.

După cinci ani îl cheamă superiorul și-i zice:

-Ai fost un frate bun în acești cinci ani. Ce ai vrea să spui acum?

-Mâncarea rece.

-Vai, îmi pare rău. Vom rezolva imediat această problemă.

După alți cinci ani călugărul este chemat din nou de superior.

-Dragă frate, ce ai vrea să-mi spui după zece ani la noi în mănăstire?

Călugărul răspunde: -Patul tare.

-Vai, îmi pare foarte rău!, zise superiorul. Vom rezolva problema imediat.

După alți cinci ani, cei doi s-au întâlnit din nou.

-Uite că au trecut deja 15 ani, frate. Care sunt cele două cuvinte pe care vrei să le spui acum?

-Plec de aici, răspunde călugărul.

-Sincer, nici nu mă mir, zise superiorul. De când ai venit aici nu faci decât să te plângi!

Culese de F. C.

INFO: Diverse

-Duminică, 24 Octombrie, la orele 11.00, s-a celebrat o Sfântă Liturghie de mulțumire adusă lui Dumnezeu pentru roadele câmpului și pentru toți binefăcătorii bisericii.

-Duminică, 14 Noiembrie s-a celebrat la bisericuța de lemn din cimitir hramul Sfântului Martin și s-au binecuvântat lucrările de restaurare realizate în acest an, fiind prezent PS Iosif Păuleț, episcop de Iași.

-Duminică, 5 Decembrie, 60 de copii, tineri și adulți din comunitatea noastră au depus adevărată în cadrul Acțiunii Catolice.

Programul liturgic de sărbători

Vineri, 24 Decembrie, Ajunul Crăciunului. Sfânta Liturghie va fi la orele 7:00.

-La orele 22.00 va fi Sfânta Liturghie din Noaptea de Crăciun.

Sâmbătă, 25 Decembrie: Nașterea Domnului nostru Isus Cristos

-11.00: Sfânta Liturghie solemnă de Crăciun.

-17.00: Sfânta Liturghie de seară, urmată de recitalul de Crăciun.

Duminică, 26 Decembrie: sfânta Familie și sfântul Ștefan.

-08.30: Sfânta Liturghie a copiilor

-11.00: Sfânta Liturghie și jubileul familiilor

-17.00: Sfânta Liturghie a tinerilor
Luni, 27 Decembrie: Sfântul Ioan: Sfintele Liturghii vor fi la orele 9:00 și 17:00.

Vineri, 31 Decembrie:

10:00: Sfânta Liturghie și bilanț, cu Te Deum de mulțumire.

Sâmbătă, 1 Ianuarie 2021: Anul Nou

-11.00: Sfânta Liturghie solemnă de început de an

-16.30: Adorație euharistică

-17.00: Sfânta Liturghie de seară

Joi, 6 Ianuarie: Epifania

Domnului. Va fi program obișnuit de duminică, cu binecuvântarea apei la ora 11.00.

Programul sfințirii caselor

-Luni, 3 Ianuarie: Valea Dragă

-Marți, 4 Ianuarie: Valea de Sus

-Miercuri, 5 Ianuarie: Valea de Jos I&II

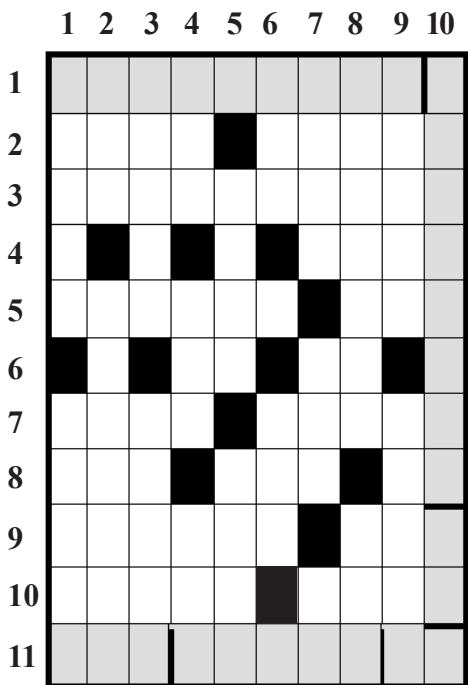
-Vineri, 7 Ianuarie: Valea de Jos III și Costița

-Sâmbătă, 8 Ianuarie: reprogramări
Programul începe de la ora 9.00!

Tuturor cititorilor,

Crăciun binecuvântat și un an nou cu bucurie!!!

CRĂCIUN 2021

Orizontal: 2. Străduță între rondurile de flori. - Gesturi rele. 3. Merge cu uratul de Crăciun și de Anul Nou(s-ing.). 4. Au nume comun. 5. Apostolatul lui Cristos. - Sâmbure de țuică! 6. Dânsa. - Intrate în cont! 7. Relația dintre Preasfânta Fecioară Maria și pruncul Isus. - Mântuitorul omenirii. 8. Centru în Bacău! - Tria! - Cale! 9. Cei vicleni. - Taler de balanță. 10. Băutură mică pentru sărbători. - A bate.

Vertical: 1. Un lucru sfânt. - Supra figuri pentru carnavalul de Anul Nou dar

și pentru pandemie. 2. La telefon. - Unmoș bătrân și bun, nu numai pentru copii. 3. Legături tehnice. - Mama pruncului Isus. 4. Prinț turc. Zăpadă. - În vecie! 5. Vărguță pentru Moș Nicolae. - De ajuns. 6. Aici apare și Tadeu! - Ținuți în frâu la drumul mare. 7. Zăbada moldoveanului. - Un ceas de timp. - Cap luminat! 8. Gândire logică la plural. - Operă, volum. 9. Denumirea desfășurării teatrale privind nașterea și viața Mântuitorului Isus. - "Gloria in excelsis Deo!"

Dicționar: UIC, ACA, AAA, BEI, ECI, TAD.

NOTĂ: Dezlegând corect rebusul veți afla, citind în continuare pe 1 orizontal, 10 vertical și 11 orizontal, urarea pe care v-o adresează revista noastră cu prilejul Crăciunului 2021 și Anului Nou 2022.

Cheia jocului: 9, 8, 2, 2, 5, 3.

Mult succes!

Magda Coșa

Comunitatea în imagini

Prima Sfântă Împărtășanie

Primiția părintelui Iulian Cochior

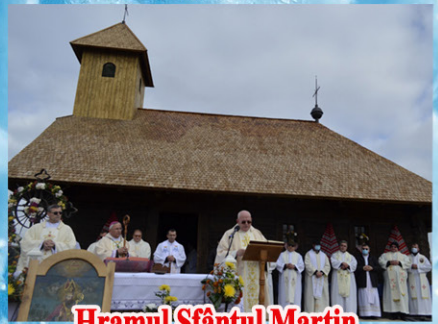
Pr. paroh: 25 de ani de preoție

Pelerinajul la Ciciola

Hramul Sfântul Mihail

Hramul Sfântul Martin

Adeziunea la Acțiunea Catolică

Altarul nou